

445 Schweiget, bange Zweifel, schweiget

wijze: Alle Menschen müssen sterben

Christoph Anton c. 1640 /

Das grosse Cantional

Darmstadt 1687

vers 1 wordt door koor gezongen

1. God heeft mij zijn Zoon ge - ge - ven,
Door 't ge - loof nam ik Hem aan;
ja, ik weet het, ik zal le - ven,
en door Hem ten he - mel gaan.
Zelfs eer ik nog was ge - bo - ren,
heeft mij God in Hem ver - ko - ren,
eer zijn woord met schep - pers - macht
dit heel - al tot aan - zijn bracht.

2. Jezus Christus is gestorven,
is verrezen, ook voor mij,
heeft de zegepraal verworven
en het leven, ook voor mij.
Aan Gods rechterhand gezeten,
zal Hij nimmer mij vergeten,
maar, uit deernis met mijn lot,
treedt Hij voor mij in hij God.
3. Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang zijn hulp verbeiden,
zijne liefde blijft mij leiden:
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht.